

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

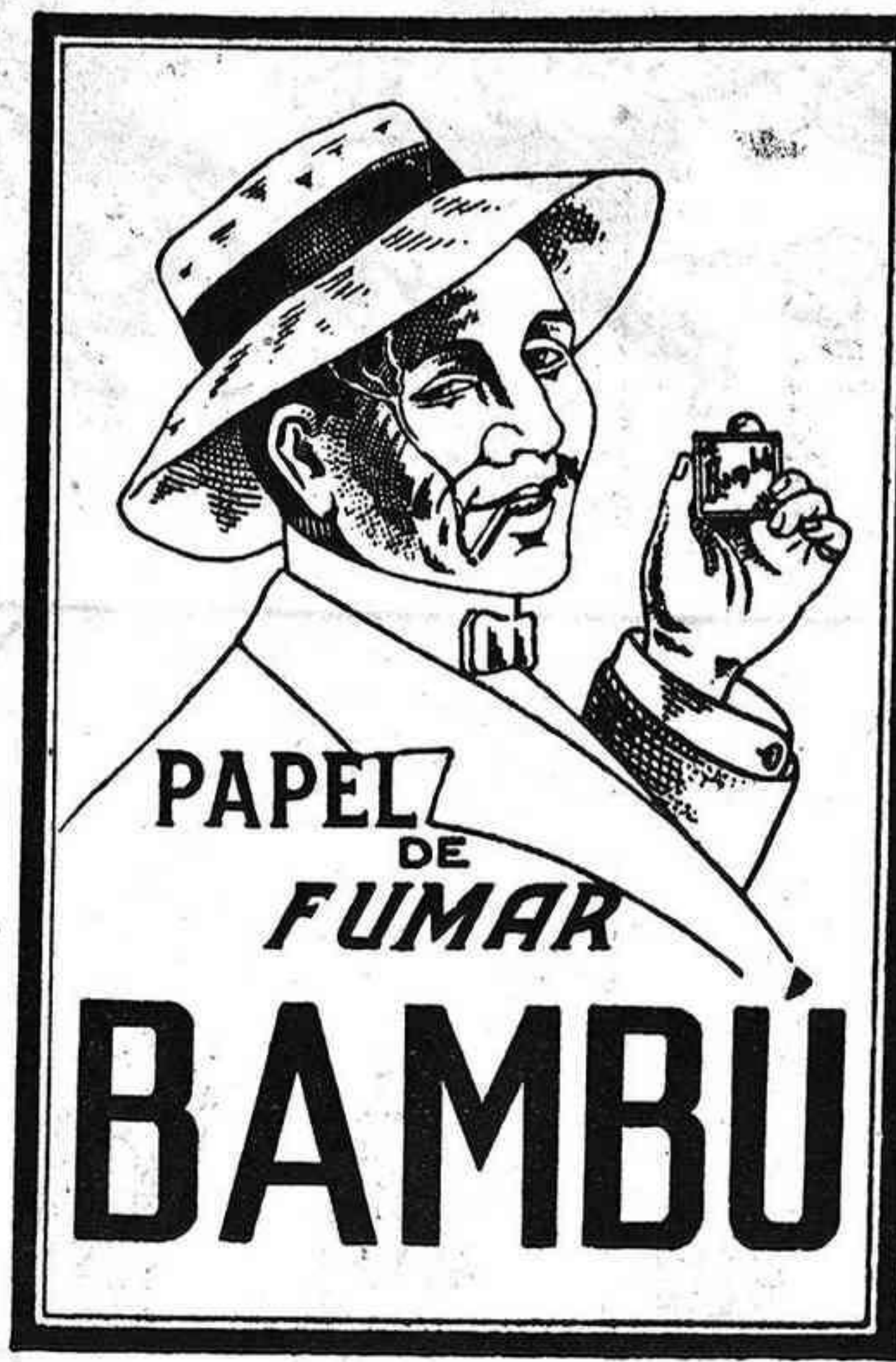

35

10-20

El nou President de Catalunya.

Lluís Companys — Podeu estar segurs, catalans, que procuraré portar la barca a port, seguint els camins tracats pel nostre gran mestre.

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inútilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquítis*, *cistítis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvítis*, *vaginitis*, *metrítis*, *uretrítis*, *cistítis*, *anexítis*, *fluixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de 'a seva malaltia. Venda: 6'60 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariòsis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'60 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vell a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'60 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA.— Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sòkafarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FEROTYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-mèduleu-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersicials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfors, ni canfàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECIBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fons de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

Virada en rodó

ENIM segon president de la nova Generalitat de Catalunya: Lluís Companys.

Collocats en els rengles d'esquerra, com ens hem trobat sempre, acceptem el fet acomplert d'aquest nomenament i enviem la nostra paraula de felicitació a l'elegit.

Pel que es pot traslluir, Lluís Companys pensa fer virar en rodó la nau de la política d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Sembla que, amb ell, seguirà obertament la política conjunta d'Esquerres catalanes que els darrers dies ha fet preveure i que nosaltres patrocinem ja d'abans del fracàs de les passades eleccions.

L'ESQUELLA ha pogut veure clar en la política catalana perquè ha fet política d'Esquerra i no ha fet política de grup esquerrà. Tant de bo que la solidaritat esquerrana que s'inicia tingui amplament el to d'una política d'autèntica esquerra i no d'homes que juguin a encimbellar-se, aprofitadors dels moments d'Esquerra que viu el nostre poble. Si la virada en rodó que sembla entreveure's es realitza, podem esperar dies millors per als militants en els partits esquerrans.

Tenim davant les eleccions de regidors. Virada en rodó, també. S'havia insinuat una canddiatura francament dubtosa. Figuraven en ella noms d'actuals regidors. Com és possible que tornin a reelecció noms, ben mal enfocats i tobatament coneguts, de membres d'un Ajuntament que ha merescut en totalitat blames, gairebé inacceptables, per part dels alts poders de la nostra terra autònoma? Com és possible que dos o tres senyors siguin els únics que una reelecció sembli ungir entre l'estol de regidors esquerrans del Municipi que ara acaba?

Figuraven en la candidatura passada noms de gent trànsfuga d'altres partits, caiguts a l'Esquerra per acaparar-hi càrrecs i gent amateurs del regidorisme; gent sortida del cassinet polític, sense capacitat ni cèdula pròpia. Virada en rodó i a l'aigua aquest llast que impossibilita les ascensions. Homes responsables són els que ca'n, homes d'ideal esquerrà, no de grupet d'Esquerra. La tasca a fer en el nostre Municipi serà feixuga: s'han de cercar senyors que donin la sensació de poder-la dur a terme.

Ciudadà Lluís Companys, segon president de la nova Generalitat de Catalunya, la concentració d'Esquerres que es faci s'ha de fer amb la finalitat de governar esquerra-

nament, no amb la finalitat de veure la sort que cada una de les parts concentrades té. Una concentració de forces esquerranes no ha d'ésser el pretext per a ficar-se a dins els qui fa temps malden per ficar-s'hi, per a conservar-s'hi els qui estaven a punt d'eixir-ne, ni per consolidar places els qui ja n'hi tenien. Les Esquerres s'han de concentrar per a oposar unes directives de govern esquerrà contra les ambicions dretistes. Catalunya pot ésser mur de contenció per a la riuada inconscient i tèrbola de Castella. El cavernicollisme hispànic es pot esmicolar en la força catalana de les nostres esquerres ben unides i ben agermanades.

Ciudadà Lluís Companys, segon president de la nova Generalitat de Catalunya, cal absolutament una virada en rodó.

Digueu-vos la veritat a vós mateix. Sense la figura popularíssima de Francesc Macià, el saltimbanquisme de l'Esquerra Republicana de Catalunya i la gana queixalera d'alguns dels homes esquerrans, l'Esquerra hauria arribat a l'absolut desprestigi. Ens referim a l'Esquerra com a partit polític. L'ha salvada l'esperit esquerrà de la nostra terra i la figura del cabdill que la simbolitzava. Malgrat tot, cal fixar-se amb la revifalla de les dretes, aconseguida amb dos anys i mig de disbauxa esquerrana. Per aturar aquesta devallada s'ha pensat en la concentració.

Però una concentració, si no és autèntica, si no es perllonga més enllà de l'utilitarisme de guanyar unes eleccions, no té eficàcia i serveix per acabar de malgastar els noms. Una concentració d'esquerres és un treball d'esquerra que s'ha de fer amb vistes a l'esquerrisme total, prescindint del suc que en vulguin treure els que es concentren. Si els que han llançat a Lluís Companys a la més alta posició catalana ho han fet pel que podia donar o permetre Lluís Companys, tenim el fracàs a les portes mateixes de casa. I el fracàs nostre agafaria proporcions que no tindrà el fracàs dels altres pobles d'Espanya, cas que fracassin.

L'hora és de perill, de seny i d'abdicació. D'abdicació de coses lloides, d'ambicions i de desig de guany. Si e's grups que es concentren pensen més amb ells que amb Catalunya, maten d'una vegada el propici moment de l'esquerrisme català.

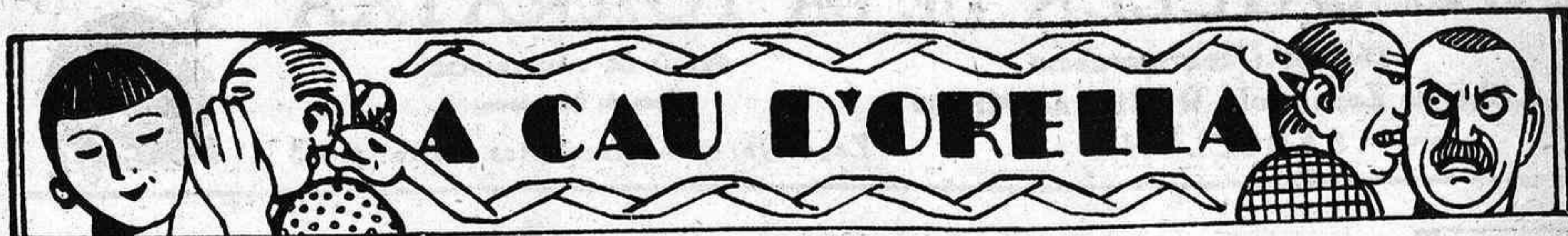
Penseu, Lluís Companys, que no ocupeu el lloc que ocupeu per protegir amics. L'ocupen per empentar l'hora esquerrana de Catalunya. Partits d'esquerra catalana que aneu a la concentració, tingueu en compte que tampoc hi haveu d'anar per situar-vos o per situar. Heu d'anar-hi per fer feina. La feina esquerrana que —ens do! dir-ho— fins ara no s'ha fet.

Virada en rodó, sense defalliments, i ràpida!

Avís als nostres corresponsals

Des d'aquesta setmana les oficines de redacció i administració del nostre setmanari s'han traslladat al carrer d'Arrepentides, 8, baixos. Tel. 21361.

Preguem als corresponsals i venedors que en prenguin bona nota pels efectes de correspondència i compra del setmanari.

JURATS RESPONSABLES

Ho deia "Mirador", l'òrgan màxim d'una coneguda capelleta.

No ho recordem textualment, però venia a dir així: "Es va pensar que el premi Ignasi Iglésies el podia haver guanyat Ramon Vinyes. Tres o quatre del Jurat exclamaren a l'hora: "Ens ha ben f..."

Per confessió de part, que ho pot constatar, sabem que tres o quatre membres del passat Jurat Ignasi Iglésies no haurien premiat una obra de Ramon Vinyes, encara que Ramon Vinyes hagués portat una meravella al concurs. Aquests senyors es sentiren f... per la sola suposició que una obra de Ramon Vinyes hagués pogut arribar a premi. No havien pensat que Ramon Vinyes, per fugir de la seva animadversió, podia adoptar un pseudònim.

Quin respir en assabentar-se que Albert Piera, l'autor premiat, existia! Ramon Vinyes no els havia f...! Era una alegria per a ells!

Quanta misèrieta... diguem-ne literària!

I així actuen de Jurat alguns intel·lectuals que reparteixen el diner de Catalunya que facilita la Generalitat. Passem tot altre comentari!

ENCARA HI HA QUI ESPERA QUE ELS REIS PASSIN I LI PORTIN...

Una "cantaora" de flamencs Aquell Cametes tan "castizo"!

Un propietari lliguer: Un retorn al bon temps monàrquic.

L'Alfons: El gall de la restauració menjat al palau de Madrid... i l'or... De la mirra i l'encens en prescindeix.

En Gil Robles: Un bastó de dictador.

Un Bisbe: La pensió abundosa que li duïen els temps passats.

El senyor Duran i Ventosa: Un cert enyorament.

Una botiguera: El diner que corria en altres temps i un poder oblidar que ara paguem les conseqüències dels diner que aleshores es gastaren.

L'Alexandre Lerroux: Una edició completa dels seus passats articles.

Un bon republicà: No n'espera ni

en vol esperar res.

Una dels barris baixos: Els que gastaven el diner abundantament.

Un venedor de galons: L'esperança que el negoci tornarà a anar endavant. Els temps ho avisen.

Un requeté reconsegurat: Rei, Rei i Rei... Això de Pàtria i Déu és per disfressar-ho.

El predicador elegant: Un tema per una sessió de molta actualitat.

La Marquesa: Uns mocadors amb una corona, utilitzables per a estar per casa.

Pic i Pon: Ai, si em portessin una regidoria!

El "Divino Impaciente": Que les majestats li portin aigua. Ho canta com les granotes.

El senyor Rucabado: Un nu de la passada exposició, però que la gent no ho vegi.

El senyor Pellicena: Que li faci un llibre apologètic com el que han fet el ciutadà Joan Casanoves i Maristany. No confondre'l amb Rafael de Casanova ni amb el Cavaller Casanova, malgrat tingui pasta de l'un i de l'altre.

A l'estàtua de la plaça de Catalunya: la dona de l'escultor Clarà: Un abric de pells. Enguany fa molt fred.

UNA FRASE

"Ha arribat el temps de la pacificació dels esperits."

La frase és de Don Alexandre Lerroux.

D'un temps en ve un altre! Pacifiquem-nos!

La paga del clergat.

El rector a l'escolà.— Des d'avui, St. Lerroux ha d'ésser el nostre patró, puix que ens ha tornat el nostre pa de cada dia.

PER TOT ARREU PASSEN COSES

Fa pocs dies que, en plena sessió, la cambra dels Lords, d'Anglaterra és va quedar a les fosques.

De seguida espategaren un parell d'encenedors. Un d'aquests encenedors era el del Lord en dret i ús de peroració, el qual s'illuminava la veu perquè la Cambra no perdés el fil del seu discurs.

A poc aparegué un criat amb mitja dotzena d'espelmes. Poc després, encara, anava sortint majestuosa una processó d'uxiers enllorenats, amb canalobres plens de ciris.

L'escena era insòlita i edificant. Els encaradíssims Lords anglesos salvaven la pàtria a la llum d'encenedors de cigarretes, de ciris i d'espelmes.

El Lord Par. que tenia la paraula, anava seguint el seu discurs, patètic, il·luminat. (En dir il·luminat ens referim al dir, no a la llum de la sala.) Apropat a un canelobre llegí un document que comportà mitja hora de llegida...

I el Lord demanava cridant: "que tothom prengui nota de les meves denúncies."

Quan la llum del saló de sessions fou restablerta es pogué comprovar que els únics que havien restat tot el temps a la fosca eren els periodistes i que, per tant, si es volia que Anglaterra s'assabentés del que havien dit els seus més egregis pàtrics, la sessió s'havia de repetir.

"The Times", on llegirem la nova, no mena si es repetí l'acte.

Quantes vegades veuríem amb gust que s'apagués la llum de la sala de sessions del nostre Municipi o del nostre Parlament si després podia quedar esborrat el que havia passat dintre!

C. FAGES DE CLIMENT I EL SEU "CLIMENT".

Carles Soldevila se n'ha endut el premi Crexells, abm la seva novella "Valentina", prima com un tel de ceba.

G. Fages de Climent optava al premi amb el seu llibre: "Climent", història de dos avantpassats seus, uns Climents endimoniats com un bitxo.

"Valentina" és una obra amb co-tilla. "Climent" és una obra amb gust de pa de forment.

Entre la potinga francesa i l'aspror de la garnatxa de casa, ens quedem amb la garnatxa.

Abans que per "Valentina" el nostre vot al premi Crexells hauria anat per al "Climent" de Fages de Climent.

UNA INFORMACIO DOLENTA

Ens havien dit que el candidat a regidor per la Lliga Catalana senyor Ginesta i Pons, era un distingit adroguer, pampalluguejador com la flor del seu nom.

Ara resulta que no és així. Ei, volem creure que el senyor Ginesta no té un homònim que li faci la traveta!

El senyor Ginesta —i ho sabem per ell mateix—, és un senyor advocat, molt lliguer i que mai no ha tingut velleitats per l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Suposem que el senyor Ginesta protestà de la informació que ens havien donat —i que el feia adroguer—, per l'aproximació que hi ha entre l'adroguer i el pastisser. I això d'apropar-se

a pastisser quan es va en candidatura no fa gaire gràcia.

Ens plaurà molt que aquests escrúpols segueixin i que el pas del senyor Ginesta pel Consistori —cas que tregui la rifeta d'ésser elegit—, es vegi lliure en absolut d'ombra de pastís i d'adrogueria.

"LA VEU" S'ARISTOCRATITZA

Les "Noves de Societat" de "La Veu del Vespre", innovació post-electoral, són de "deixa'm encendre". Allò és "finolis" cent per cent.

S'hi poden veure notes per l'estil d'aquesta:

"La senyora Duquesa de Tamames ha donat a llum una preciosa nena, la qual és un encís de vigoria i de vivor.

La casa Tamames es veu curulla de personalitats, entre les quals destaquem: els senyors Baró de Tirat-Enllà, la bella demisella de Galindo, el gran Bisbe Irurita, el Baró d'Apréta-Fort, el General Tha-Pei-Pu, encarregat dels afers estrangers de Xina a Barcelona, l'il·lustre polític senyor Duran i Ventosa, el futur marquès pontifici senyor Mateu dels ferros, que es dirà: "Mateo de los Hierros", l'egregia presidenta de les "penoneres" de Monya, senyora baronessa del Xottis-Vert, els Diputats senyors Pellicena i Pemàn, etc."

I la nota segueix així, plena de medalles, i de noms sonors i curruscants, admiració de badocs i de carnisseres monàrquiques.

"La Veu del Vespre" s'aristocratitza i sap on apreta la sabata d'un sector dels seus llegidors.

Encara hi ha classes!

General 1.er.—Que us sembla si provéssim de fer córrer la pólvora?
General 2.^{on}.—Sí, home; si ho fem de pressa i ens surt malament encara entrarem a l'amnistia.

JOIERIA, ARGENTERIA
I RELLOTGERIA
CASA J. ABAD
Té el gust d'ofereir-vos en aquestes
festes assenyalades de
NADAL I REIS
un immens assortit
D'OBJECTES PER A REGAL
Tamarit, 185 :-: Tel. 34954
(tocant a EL BARATO)
VISITEU AQUESTA CASA

REIS D'ORIENT I DE
PERTOT ARREU

Una interpretació excessivament optimista dels misteris nadalencs, ha fet que durant una pila de generacions els nostres infants es formessin una idea errònia de la munificència reial. Ja ho sé que la Diada dels Reis va lligada a les il·lusions més cares de la nostra infantesa i tots recordem amb una punta d'amargor el moment inevitable del desencís, que procuràvem ajornar d'any en any, amb la complicitat de pares i avis que tant o més illusionats que nosaltres, es sotmetien a l'agradosa superxeria d'amagar llur personalitat darrera d'uns imaginaris benefactors de mantell i corona reials.

Quin diastre d'entremaliat havia d'ésser el qui va tenir la pensada d'animar les figures dels Reis del Naixement i fer-los passar per les tendes de llaminadures, primer, per les botigues de joguines, anys després, a proveir-se per a fer ofrenes als infants? A l'ensens que la mainada tenia una nova illusió, els honorables estaments del comerç i de la indústria s'apuntaven una profitosa diada més.

En el fons ---mireu-vos-ho com vulgueu--- la diada dels Reis enclou una immoralitat social i munta en les consciències infantils un tripijoc d'admiració per unes falses generositats règies. Es immoral el contrast entre el nen que té Reis que li porten coses i el pobrissó que té pares que no poden fer de Reis.. Es altrament pertorbadora la intenció de fer creure que els Reis poden donar res de franc, quan és sabut que han fet i fan tot el contrari. L'única aparent generositat que tenen és la de repartir pseudònims, en forma de títols de noblesa, i de fer gràcia de quincalla decorativa, mitjançant compensacions positives i efectives.

Oh, és que els Reis d'Orient, reis

de misèria i de llegenda, ens els imaginem d'una altra manera! Amb els Evangelis a la mà, veiem que els reis que hom diu que anaren a Betlem a adorar i a fer presents a Jesús infant, no hi acudiren a la babalà, sense com va ni com costa, com podria fer creure aquesta quarteta de la traducció comentada i en vers que l'inefable Carrulla féu del Vell i del Nou Testament:

Jesús Nuestro Señor
nació en un pesebre;
donde menos se piensa
salta la liebre.

No. Els reis llegendaris sabien que anaven a fer mèrits davant d'un que era més que ells i no s'haurien pas basquejat a seguir l'estel amb cua que va guiar-los, si haguessin sospitat que el fil invisible era mogut des d'un miser estable on hagués nascut el fill d'un pobre fuster i d'una humil noia de Galilea.

Trobem encertadíssima la popular invocació que diu:

Oh, Reis, que amb diví zel
guanyàreu el cel sense guerra!
Tant de bo els de la terra
se n'anessin tots al cel!

Tant si ho diuen com no les Sagrades Escripures, el cert és que dels reis se'n va perdent la mena, car no serveixen ni per galls de llavor ni per durir tota la vida i fer que els Reis d'Orient, decoratius i llampants, no es moguin del Pessebre i quant als altres, procurem que no repeteixin l'escena dels rates de "La Gran Vía", o que no facin com aquells personatges de les velles comèdies, que "hacen que se van y vuelven".

Haurem de cercar per als nostres fills una nova illusió que si pot ésser figurins de jocs de cartes.

PANICAL

L'any vell al nou.

—Tingues comple, menut, que el camí que has de recórrer està ple d'entrebancs.

—Està molt bé; procuraré saltar-los.

HOTEL MEUBLÉ
EL RECREO

'CASA MASQUEFA'

Esmerat servei en habitacions de 3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8

Príncep de Viana, 3

Telèfon 12665

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

GIL ROBLES, HOME DEL DIA...

Ara comprenc per què estem tan fofudets... Gil Robles és l'home del dia... La caverna triomfa...

Gil Robles de les calces blaves, ha fet unes declaracions vergonyoses... Vol concedir una àmplia amnistia a tots els enemics de la República, i empresonar tots els republicans... acaba condemnant la democràcia, que segons ell no serveix per a res, i amenaça el país amb un moviment de protesta...

Gil Robles, té raó...

Espanya ha demostrat en les darreres eleccions, ésser un país catòlic, i monàrquic... La veritat és dura, però és així...

De manera que si jo fos de Gil Robles, començaria per implantar la Inquisició... Aniria a cercar aquell cèlebre Heracli Hernández que amb tant d'art torturava els presos de la model (i que avui, per obra d'encantament, en lloc d'estar en un presidi, dirigeix un penal), i començaria a torturar tots els republicans fins que abjuresin la seva fe en la república... Molts d'aquests estic segur que abjurarien sense que hi hagués necessitat de torturar-los... Els altres, acabarien la seva vida dintre d'un calabós fosc i fred, on tindrien temps de pensar que si haguessin obrat amb més energia, i amb més fermesa, ni ells ni la República estarien en l'estat en què es troben...

Això és el que jo faria si fos d'en Gil Robles i Cruzgammada...

Ens ho mereixeríem per ases.

BOMBES I ATRACAMENTS "A GRANEL"

Semblava que amb el Govern de dretes això dels atracaments s'havia d'acabar.

Però ca... Ara va millor que mai... Quant a les bombes, ja no en parlem... L'altre dia va explotar-ne una que va destruir tres autoòmnibus, una bomba que tenia una gran potència, i que a explotar en un lloc freqüentat, hauria ocasionat un sens fi de víctimes.

L'anarco-sindicalisme, triomfa radiant! No respecta ni dretes ni esquerres...

En canvi, sembla que les dretes el respectin tant o més del que les esquerres l'han respectat... Ara es vol donar una amnistia...

Però si no cal!

Si els anarco-sindicalistes ja se la prenen ells mateixos, l'amnistia.

S'escapoleixen de la Model a diari... del vaixell que els té presoners...

I com que són homes d'idees, als deu minuts d'haver-se amnistiats, ja cometen altra volta atracaments i assassinen als pobres comerciants i obrers, per tal de donar-los a entendre que sols ells, els anarco-sindicalistes, poden donar-los el benestar social...

Si traguéssim l'Alcalà Zamora de President, per a posar-hi a n'en Duruti, em sembla que seria més indicat.

Perquè això de què estem en una "República de Trabajadores" quan aquests es moren de fam, i els anarco-murcianistes treballen fins de nit!...

UN ALCALDE MODEL

A Minaya tenen un alcalde que segurament no se'l mereixen.

Fa tres mesos, en aquest Ajuntament es descobriren unes irregularitats que pujaven a 180.000 pessetes. Per a un petit poblet sense pretensions no està mal el desfalc.

Doncs l'altre dia, els veïns de Minaya, tingueren la desagradable sorpresa de veure com cremava l'edifici de l'Ajuntament, fins a la seva total destrucció. De l'Arxiu Municipal no en resta sinó el record...

El bo del cas és que es diu que l'autor de l'incendi, és el propi batlle...

Aquest home va volguer tallar el mal per l'arrel.

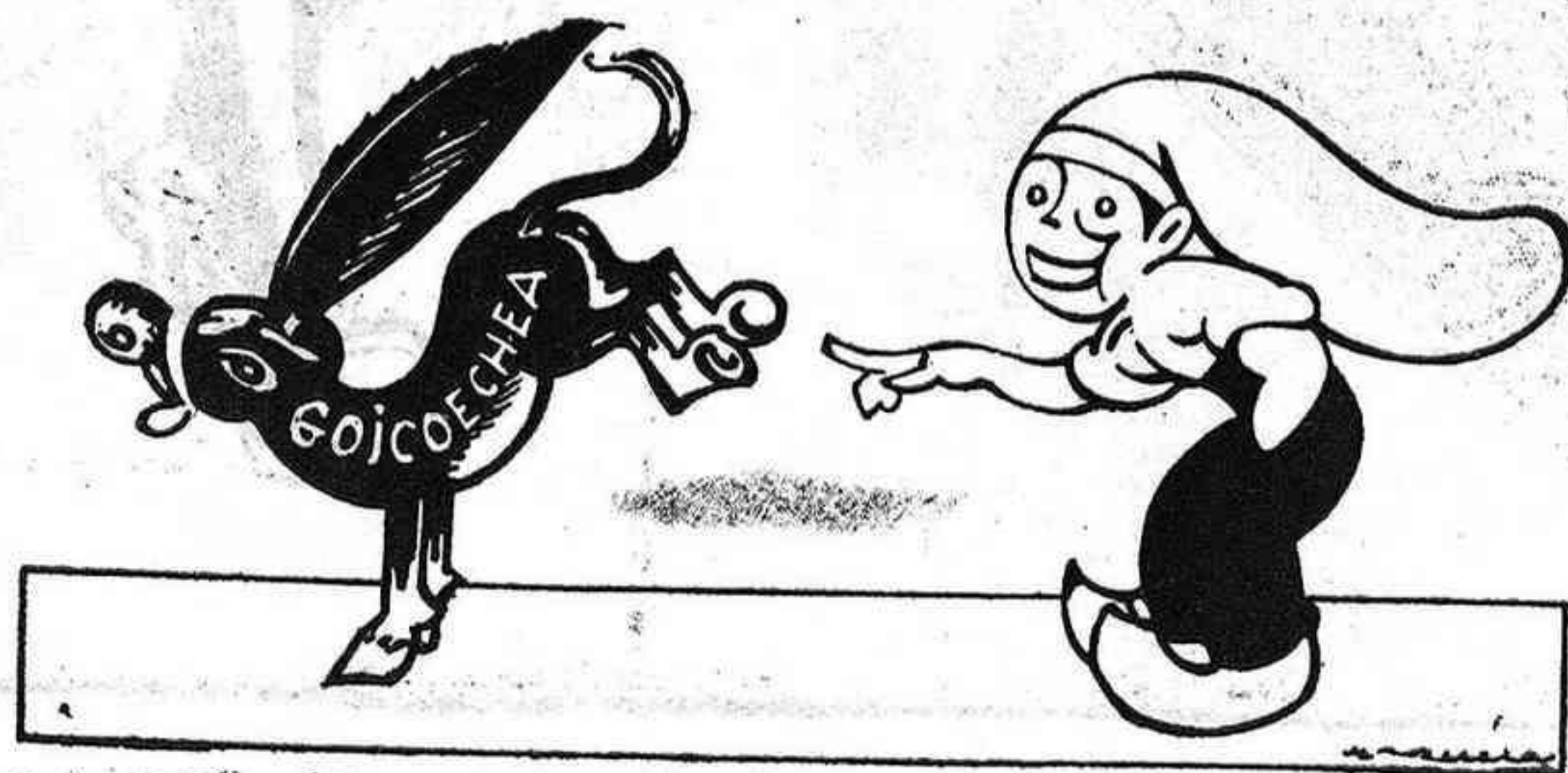
"Si hi han irregularitats a l'Ajuntament de Minaya, cal que desaparegui l'Ajuntament", va dir-se.

Molt ben dit. Però hauria anat millor que hagués desaparegut ell i els regidors, que no pas l'edifici.

Perquè vaja, per a cometre irregularitats amb el càrrec de regidor o de batlle, ja n'hi ha ben bé prou... L'edifici no feia més que tapar-los una miqueta... I encara no del tot, perquè se'ls va descobrir el marro...

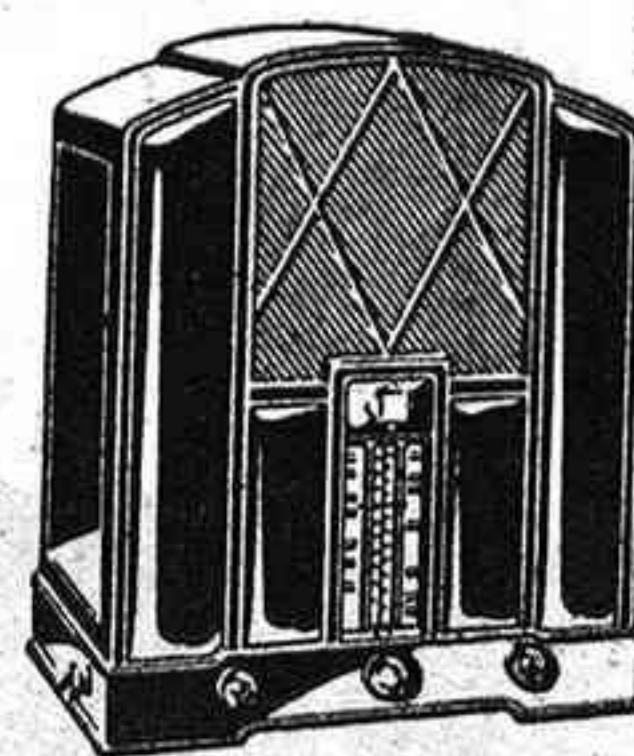
Total: Un edifici que desapareix. Un arxiu Municipal que també desapareix. 180.000 pessetes que desapareixen.

No queda res més que l'Alcalde i el consell municipal, és a dir, el que per anar bé hauria d'haver desaparegut abans del desfalc i de l'incendi.

—Ja se sap, el ruc, quan no brama tira guitzes...

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS
Aparels de Radio
PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

ENTRADA TRIOMFAL DELS NISTIATS — Visca... Lerroux.

La lluna.—Veig que alló de menjar-se el galldindi al seu palau de la plaça d'Orient, ha estat una fantasia, perquè encara hi veig el pare Noel.

PASSANT

ANY NOU, VIDA NOVA

La vida té per a l'escriptor —ens referim al que treballa en periòdics— una sèrie de tòpics que cal aprofitar sempre que es presenten. Aquests tòpics, naturalment, s'esmussen amb els anys, esdevenen rancis, però tant-seval! La vida no n'inventa de nous i no ens queda més remei que utilitzar els vells. Aquells tòpics són ja un recurs del pobre escriptor de periòdics que sempre procura presentar-los en forma nova però que ho aconsegueix poques vegades.

Aquests tòpics són el ametllers en flor de la primavera, la tristesa de la tardor —en realitat la tardor és el temps de l'any més sensual i alegre, el temps que hom sent amb més intensitat el goig de viure—; els xiprers, les castanyes, els panellats i els versos dolents del *Tenorio* que són l'essència de la festa que els vius —a vegades massa vius— dediquen als morts; Nadal, amb capó, torróns, neules, neu, i, si pot ésser, per a donar més caràcter a la festa, un infant mort de fred; la nit de Sant Joan, que fa pudor de suor i de fusta cremada, però que ha d'ésser

per força la nit de l'amor...

Hi ha també aquest tòpic d'"any nou vida nova". La gent de bona fe, que és la majoria de la gent, acomiada l'any que se'n va i saluda el que arriba menjant dotze grans de raïm i bevent xampany més o menys democràtic. Després d'aquesta operació, hom diu la frase de ritual: "Any nou, vida nova". I hom fa el propòsit de corregir-se, de renovar-se, de canviar de vida. Com si això fos possible, com si no fos la vida la qui ens canvia.

Nosaltres voldríem que això d'"any nou, vida nova" fos quelcom més que un tòpic. Nosaltres voldríem que fos quelcom més que una frase. Nosaltres voldríem que fos una veritat.

Sobretot aquest any. Aquest any voldríem que veritablement hi hagués una *vida nova*. Es a dir: voldríem una República que no fos dirigida i manejada per monàrquics més o menys disfressats de republicans; voldríem una República autènticament republicana que fes impossible l'actuació dels Alba i dels Lerroux, que estigués més al costat dels obrers i oblidés la capellanada incivil, una República que canviés de direcció i que deixés pas als veritables republicans que s'han quedat al carrer perquè tots els llocs els ocupen professionals de la política, gent

de vanitat grotesca i baixes apetències materials.

Any nou, vida nova. Que sigui veritat aquesta vegada, que ens convé molt: amb la vida vella n'és tant de vella que ja no podem viure.

**Demaneu arreu
els deliciosos**

Vins Perelada

Representant: F. QUINTANA
Lauria, 125 - Tel. 79099 - BARCELONA

els contes de l'Esquella

L'AVAR

Una vegada hi havia un avar d'aquells que sempre miraven de reüll, es fregaven les mans i baixaven en una cova on a la llum d'una llàntia d'oli amanyagaven un pilot d'or, bo i murmurant com en aquells drames que feien fa anys a l'Apolo: "Mi dinero! Mi dinero!..."

Aquest avar n'era tant, d'avar, que ni tan sols gastava humor, ni bromes a ningú...

Cuinava amb gas pobre, tenia un aparell de ràdio de tres "làmpares", que marxaven amb "acetileno". Tenia una gallina a la qual enganyava miserablement. Quan la pobre bèstia feia un ou, en un caixó preparat per a aquesta operació, el nostre avar, que ja feia estona que estava esperant aquest moment, extreia abans que la pobre "gallinàcea" se'n donés compte, el fruit del seu ventre... I la gallina, en aixecar-se, en veure el caixó buit, es deia estranyada:

—Hauria jurat que havia fet un ou.

I la pobre bèstia, en feia un altre per quedar bé...

El nostre avar, per tal de no gastar per menjar, tenia també un pobre porc al qual de viu en viu li tallava trossos de cansalada i de pernil. Després li pintava amb tintura de iode el lloc encetat, l'envenava i tallava d'un altre costat... Feia més de vint anys que se l'estava menjant...

:I bé, un dia el nostre avar, es va morir.

Naturalment, el varen enterrar per l'amor de Déu. I va pujar al cel.

Sant Pere en veure'l va renegar indignat.

—Tu no entres... Has estat un poca vergonya...

—He estat el millor dels homes...

—Un avar, has estat...

—Jo un avar? He fet moltes caritats...

—Has fet caritats tu?

—Sí senyor, sí... o si no, que ho mirin al llibre de les bones obres...

Sant Pere se'n va anar a trobar el Pare Etern, que per cert estava tot empipat, perquè havia perdut el triangle i l'ull de vidre.

—Allí hi ha un home que diu que ha fet moltes caritats...

—Com es diu?

—Fulano... —respon Sant Pere.

—A veure... és aquí.

—I el Pare Etern començà a llegir:

—Dia 25 gener 1892... donats 5 cèntims a un pobre...

—Ho veu com és veritat? —excla-

mà l'avar.

—Dia 4 octubre de 1900... donats deu cèntims a un pobre.

—Justos... encara me'n recordo...

—Dia 25 maig 1902... donats trenta cèntims a un germà que estava necessitat...

—Justos...

—I prou... s'ha acabat —féu el Creador.

—I bé? Què us sembla?

—Mireu—digué aquest a Sant Pere—. Dóna-li dos rals i f..... a la porta...

L'any 34 a Don Ale.

L'any nou. —Dieu que us segueixi? De cap manera. Vós, Don Ale, sempre aneu per mals camins

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries-Matriu-Sifilis-Impotencia-Diaterna-Raigs X

Director: Doctor J. RIU

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

18, Nou de la rambla, 18

Diumenges, de 10 a 1

FITXES

L'EMBRIAC DE LA RAMBLA

Darrera nit de l'any. Un baf d'alcohol puja lleuger fiis les branques dels arbres de la Rambla de Santa Mònica.

Un embriac capeja amb el gavany un brau imaginari. L'embriac és català, el que vol dir que la follia taurònica li ve sobretot de l'embriaguesa. El brau no compareix a la crida. Veròniques. Molinets. Passes de tota mena. El gavany de l'embriac es contorsiona bojament.

Els amics de l'embriac el sermonegen. L'embriac s'ira. Es aleshores quan agafa el gavany, subjectant-lo amb un peu, i n'estira una màniga fins arrencar-la. Després arrenca l'altra. Després esqueixa el gavany per l'obertura del darrera. I el gavany cau espellifament mort damunt l'asfalt de la Rambla.

En anar l'embriac a emprendre la retirada, un que passa s'adona que va a posar

el peu damunt d'una roba. I recula el pas.

L'embriac s'acara amb ell i amb posat de torejador i amb crit dionisiac li diu, increpant-lo: "—No sigui covard, aixafi'l. Passi aixafant-lo. Passi! Passi!"

Aviat damunt l'embriaguesa d'aquest xicot hi caurà un polsim de matinada.

Les absoltes del gavany seran cantades pel xicot mateix quan l'alba s'hagi aixecat d'un tot.

EN UN TRAMVIA

Viatjo a la plataforma del davant. Rera meu, i a la Plaça de Catalunya, ha pujat una dona ben abillada i amb tres o quatre paquets de joguines. Ve de fer els Reis.

El tramvia corre i, ja amunt del trajecte, compareix a la plataforma el cobrador. Talla i cobra bitllets. "—A quién le falta billete?"—Ja per enllestir, i havent cobrat dels altres, s'acara amb la dona ben abillada per demanar-li: "—Usted tiene billete, señora?"—La dona fa amb el cap un signe afirmatiu.

Jo sé bé que la dona no ha pagat. Ella

es gira cap a mi, i em fa una mitja rialleta. Comprèn que constato la seva mentida i, amb veu serpentina em fa aquesta observació:—"Estafar a la Companyia no es ningun delito. Bien al contrario."

Em vénen desigs de cridar al cobrador perquè escateixi amb la dona si és o no és delictes estafar la Companyia.

Però callo. Es tracta d'una dona. Poden pensar que tinc accions dels tramvies. El públic—tan especial—, pot creure en eis mèrits de la qui sap anar a cavall sense pagar. I incivíment callo. Es aleshores quan m'adono que pot pujar l'inspector i castigar el qui cobra per negligència en eis seus serveis, que la dona viva pot portar un perjudici a un pobre obrer que no és pas capitalista. Malgrat tot segueixo callant, callant. I m'iro amb mi mateix. I acabo per saltar del tramvia, colzejant amb un xic de ràbia la qual m'obliga a baixar abans del terme del meu viatge.

Constato aquest fet de covardia ciutadana en el meu examen diari de consciència.

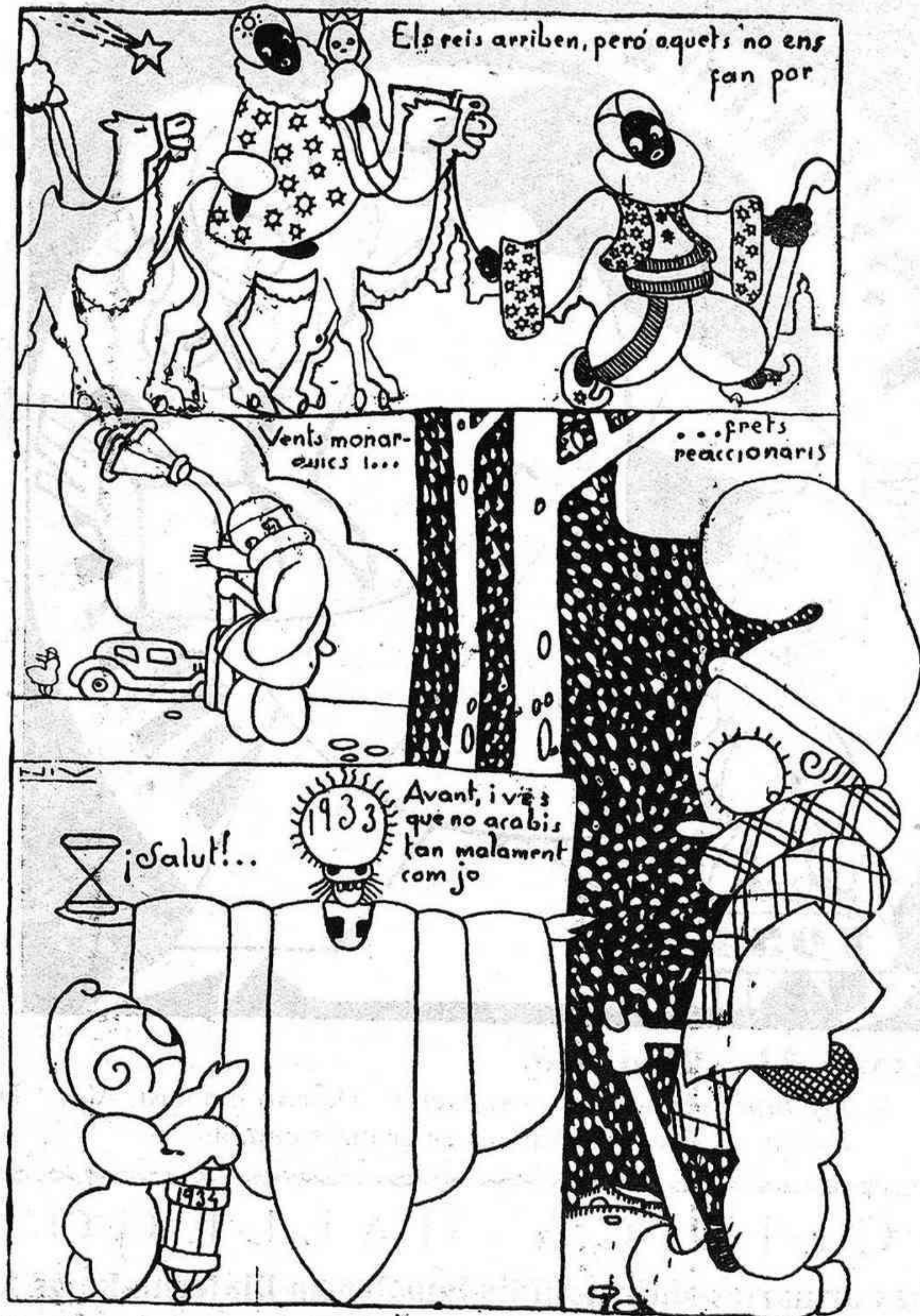
XARLATANS

Gairebé tots els xarlatans parlen en castellà. Els trobareu els matins dominicals omplint la part de les nostres Rambles propera al mar.

N'hem trobat dos que fan la seva propaganda en la nostra llengua. No reixen pas com els altres.

L'idioma oficial del venedor d'específics rars forçosament ha d'ésser el castellà.

RAMON VINYES

Estampa d'any nou

Nosaltres també en tenim

Els anglesos, amb l'aparició d'un monstre en el llac de Wess, ballen de contents perquè hi veuen una constatació, per cert molt reeixida, de les teories de l'evolució sostingudes pel seu gran Darwin.

Però si e's anglesos es prenguessin la molèstia de venir a Espanya a estudiar tals teories, veurien com l'evolució és un fet latent que s'opera cada dia en tots els ordres. Fins en política veurien les variacions més atrevides.

Tot això encara és poc. Si el Govern d'Anglaterra enviés una missió de savis naturalistes, podrien estudiar altres fets més sorprenents, com són les transformacions per regressió a espècies primitivíssimes de la paleontologia, puix que encara es troben entre la fauna política actual, exemplars vivents de *Marchhydrarcus balearicum*, de *Goicocheosaurus*, de *Royobrontosaurus*, de *Lerròuxius megatèrium*, d'*Albinyanodont*, d'*Albaesperornis*, etc., etc. Es a dir, es viu en plena edat dels grans rèptils, època molts milions d'anys abans que aparegués l'home de les caveres, el *Pithecanthropus erectus borboniensis*. Ah! i consti que no ens donem gens d'importància.

I ara que parlem d'aquestes grans bestialtasses, ens fa recordar el que deia la senyora Pona: A mi —ens deia— no m'estranya que descobreixin aquests animals dits antediluvians; el que m'estranya és que els descobreixin el nom i tot.

LICEU

"Manón". "Maria del Carme". La temporada, per part de l'empresa, segueix brillant. Bons cantants. Interpretacions completes.

Demà es canta "Enda d'Uriac", del gran Guimerà i del Mestre Vives. En altres temps una temporada com aquesta hauria acaparat l'atenció de tot Barcelona.

Avui?... Com recordem amb enyor els anys de la febre Wagneriana. Els uns blasraven. Els altres eren tot fervor. Com travessar els actuals mars de gel?

BARCELONA

"Don Inmens", de Bartomeu Soler. Bartomeu Soler volgué treure el cap al nostre teatre. Ens feu el present d'"Anna

Maria". La seva segona sortida s'avisarà amb una tragèdia. L'empresa de Romea refusà l'obra i exigí una comedieta tallada a mesura. Bartomeu Soler fugí del nostre teatre.

La Companyia argentina Rivera de Rosas ens l'ha tornat portar. El "Don Inmens" de Bartomeu Soler és una obra forta. El tipus d'home fort, — tan grat a Bartomeu Soler, — s'hi mou desinboltament.

Hi ha en l'obra escenes de punxada, escenes d'un suau sentimentalisme, escenes d'un còmic ponderat. I un diàleg gràfic, dominat, palpitant.

El senyor de Rosas fa una creació del protagonista. El paper li ve encaixat. Molt bé els altres actors de la Companyia. Remarquem el tipus de "Caracol".

El gran dramaturg que hi ha en Bartomeu Soler, que podia haver fornit amb obres ben originals la nostra escena, ha passat a ésser un dels dramaturgs de més acusada personalitat de l'escena castellana.

DOCTOR MORA - *Vies Urinàries, Sífilis, Impotència.*
Plaça Universitat, 1 - De 10 a 1 i de 4 a 8

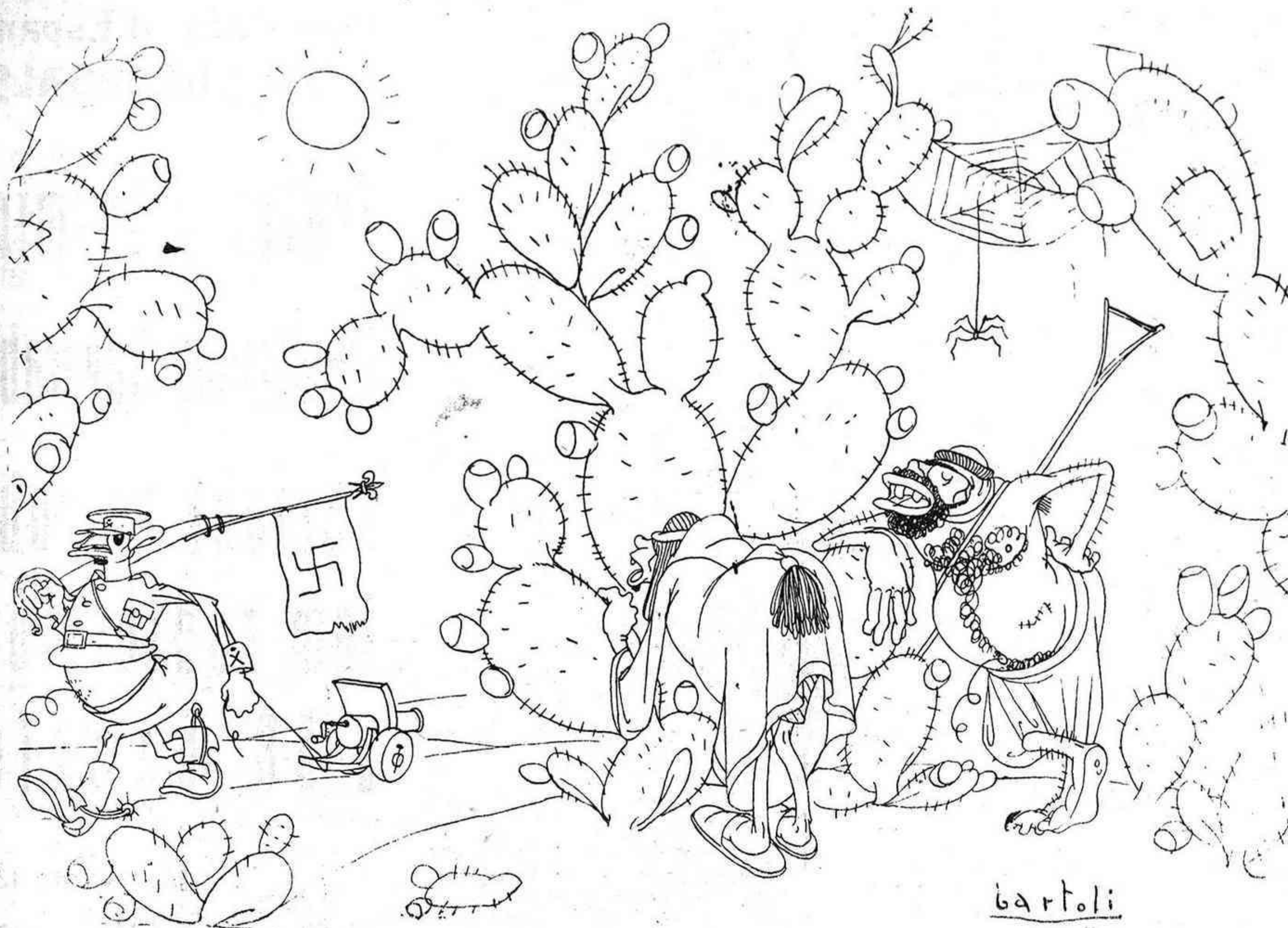
ESPANYOL

"Una Nit...", de Lluís Capdevila i Agustí Collado.

Grans materials per una obra definitiva. Llàstima que els autors s'entretinguin massa en un primer acte llargarós i un segon acte, amb tocs que repeteixen el primer. L'obra pren un to ben personal des de l'entrada de la col·legiala. Aquesta escena magnífica. La resta molt bé.

Josep Santpere i la senyoreta Mir ben encaixats.

WORK

La propaganda feixista al Marroc.

¡Quina barra! Ara volen que els ajudem per fer-lo tornar a Madrid... qui vulgui peix que es mulli el cul.

Per a aquestes festes compreu el deliciós licor

Estomacal CAPRINET

ÉS EL MILLOR

La mort del President Macià fou—tothom ho sap—motiu de dol nacional. Ningú, llevat dels "reconsagrats" ròncs i ferits de poagre de la "Unió Catalanista", va atrevir-se a fer evident la llur absència. Es clar que en l'espessor de la multitud van esmunyir-se les ploraneres d'ofici i també, de l'altra banda, els qui es planyien que Francesc Macià no s'hagués resignat a ésser purament... un símbol.

—o—

El President de la Generalitat, deien, havia de limitar-se a fer de *símbol*, o siguu com una mena de Buda estàtic, voltat de secretaris que estessin bé amb els *altres* i que galvanitzés les essències de la Revolució.

—o—

Molts dels qui planyeren la mort del President, plany extern i fórmulari, de temps ha que la desitjaven i no els hauria vingut d'uns centenars de pessetes per a anticipar-la de manera violenta.

—Ja veureu com la Borsa pujarà, deia un després d'enterrament i es llepava els llambrots pensant en l'elecció del desitjat home-símbol per a la presidència de la Generalitat.

El nomenament de Lluís Companys haurà esvaït moltes il·lusions i... la Borsa haurà baixat. Consti que ens en alegrem.

—o—

Els amics dels paral·lels històrics comparen Emili Castelar i Alexandre Lerroux en el sentit que el primer es va deixar prendre la República i que l'altre l'entrega abans que la hi prenguin. Castelar fou víctima potser d'una fatalitat històrica. Lerroux és el fautor conscient d'una traïdoria. Traïdoria, tampoc; perquè traeix qui enganya i Lerroux, el del "alma en los labios" i el de la "rojo gualda" al jipi, no podia enganyar ningú.

—o—

Menú de revetlla de cap d'any: Entreteniments Pérez Madrigal-Primo de Rivera.— Consommé agrario-lerrouxista.— Turnedos Sanjurjo.— Durruti.— Porc Cardenal Segura amb menuts de clergue rural.— Llagosta a la Financiera amb salsa burocràtico-militar restaurada.— Capons de Fontainebleau rostits a l'estil *Milano Iglé-sias* (any 1909).— Ge'ats. Alba-Cambó.— Bidets de fruites Urraca-García Sanchiz.— Vins *Misa* i *Mérito*.— Neules Royo Villanova.— Cigars March.— Paper higiènic... per a després: "A B C", "El Debate", "La Veu" (tant li fa de matí com del vespre) i els demés òrgans que tiren de la rifeta.

—o—

S'apropen eleccions i tota l'Espanya liberal i republicana està pendent del que nosaltres fem. Compte, doncs, i que cadascú mesuri la seva responsabilitat. És un deure de tots alçar els punys i ensenyar les dents.

La Generalitat de Catalunya ja té president: Lluís Companys.

Saludem-lo des d'aquestes pàgines que sempre han estat republicanes —i en això es diferencien de molts republicans dels d'ara— i desitgem-li una actuació recta i enèrgica.

I, sobretot, l'orientació vers l'esquerra que cal esperar d'ell.

* * *

Aquest any nou *comença* més que els altres: començament d'any, començament de mes, començament de setmana.

A veure si ara començarem a anar bé.

* * *

Cal governar per a tothom i no per a uns quants. Cal deixar-se de capelletes i xerrameques i anar a cercar els veritables republicans: no els que en fan perquè hi ha la República, com tornarien a fer de monàrquics si tornava la monarquia... la qual no tornarà!

* * *

Sis paperetes en blanc: sis diputats que no votaren Lluís Companys per a President de la Generalitat.

Es molt possible, però, que després, quan ja estava proc'amat, a'gun diputat dels sis anés a felicitar-lo.

* * *

La Lliga ha publicat una nota dient que no havia d'ésser president de la Generalitat un home de partit.

Aquí no hi ha partits que valguin, senyors de la concòrdia. Aquí només hi ha els interessos de la República, que és el que vostès —que amb tanta afició serviren la monarquia— no volen veure.

* * *

Gil Rob'es ha fet declaracions —segurament per a solemnitzar l'entrada d'any— i ha dit que el pervindre és molt clar: o una dictadura de tipus soviètic o un govern de dretes.

Abans que un govern de dretes, la dictadura de tipus soviètic.

—o—

Aquell Lerroux del *pavo republicano*—que aquest any, mentre els vertaders republicans dejunaven, ell es partia amb els enemics de la República—, va dir: "Cada vez que la diatriba augmenta, augmentan mis adeptos y se me acerca más la opinión pública."

Sí, pero quins *adeptos*!

Llegiu sempre

L'Esquella de la Torratxa

J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1er

L'organització més important d'Espanya
200 SUCURSALS

Trajos a terminis

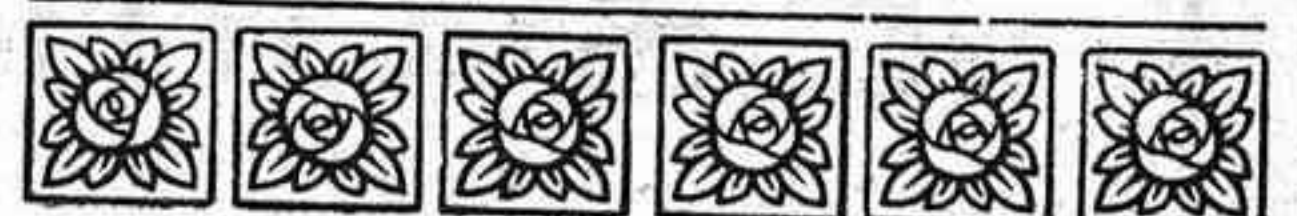
Condicions favorables

Portant la roba,

fem confeccions

a 50 pessetes

Informacions, 13845
Telèfons { Crèdits i "Hechures", 13569
Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1er

LA REGLA

PERLAS "FEMI"

Marvellós producte de la ciència moderna
d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB

Per Nadal, Reis i
sempre,
visiteu

Vox-Libri

on trobareu tota mena de
LLIBRES A BON PREU

Tallers, 55 i 57
Telefon 13945

Comprem grans i petites
biblioteques.

HOMBRES DEBILES

Impotents, mancats de vigor, sexual, etc

Tabletas de vida «GRAFF»

(A América HERCULINA) retornen
la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'específics
Gratuitament enviarem facte de interès

DEMANEU-LO A

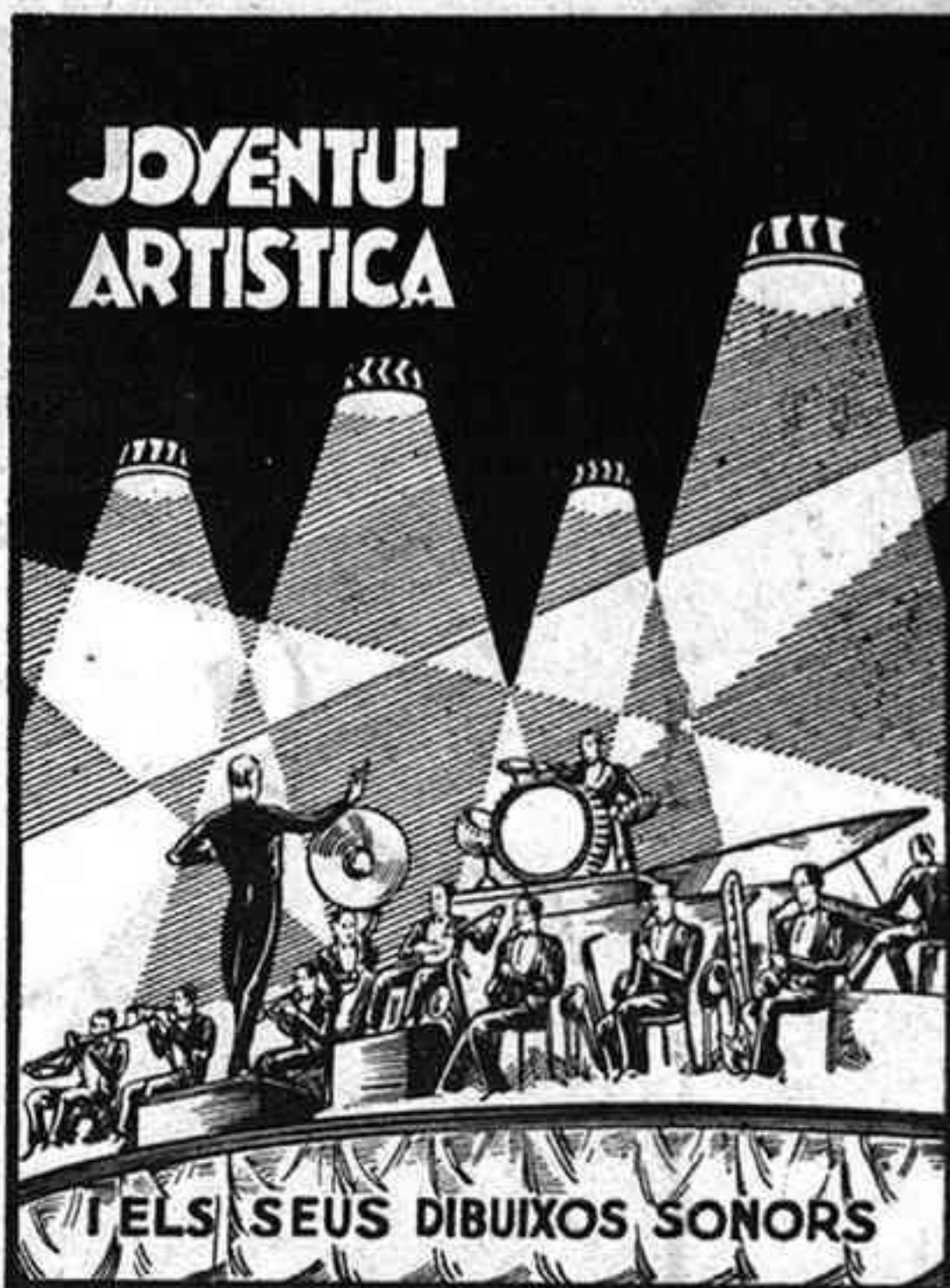
LABORATORI «GRAFF»

Apartat, 415

VALENCIA

GRAFF

L'Orchestra - Orquestrina

dóna categoria a les festes

Representant: Antoni Tarragona
Carrer Moles, 27, 2.ª 4.ª - Barcelona

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics
De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

FRONTÓ NOVELTATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novelats

DETALLS PER PROGRAMES

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI-ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties de-
rivades d'una defectuosa
circulació de la sang, les
evita i guareix l'antic es-
pecífic vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall
pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i
ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)

Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 de la nit a 4 matí. Dissabtes i
dies festius, de 6 a 9.
Grandiós programa internacional de grans
atraccions.

Quartet líric-còmic:

MARGIT PLTYCEZER GERMANES
FRANCIS, DORITA ADRIANI JE-
NNY ET RIXART I BERTA ADRIANI

Orquestra típica argentina FLORES.
Melodian Orchestra.

fantaweg

Després de l'enterrament del President.

En Francisquet. — Estem de pega, Duran, ja no passaré a la història,
Duran — Els qui s'han fet gratacels amb la política, mai no hi han passat.